

QUI ESPERI, ATESES les dates preelectorals en què som, un article fent d'hermeneuta sobre les enquestes o d'interpretador de declaracions, ja pot deixar de llegir aquestes ratlles. Ja he dit altres vegades que em sembla molt contraproduent la vertebració del discurs polític entorn de la buidor. Per tant, i encara que sigui des d'aquest racó tan humil, m'agradarà intervenir en el debat des del que a mi em sembla que són continguts sòlids i propostes fermes. Per això parlaré de Ferrmed.

Ferrmed és un lobby d'empresaris, institucions i particulars de tot Europa que promou un supereix ferroviari de mercaderies des d'Escandinàvia, passant per l'eix Rin-Roine, seguint per l'eix mediterrani occidental i acabant a l'Atlas. Ferrmed és un lobby d'origen català, impulsat des de Barcelona i al qual ja s'han afegit gairebé noranta institucions, empresaris i particulars, com ara la major part d'autoritats portuàries del supereix, la major part de grans ciutats, les cambres de comerç i els col·legis professionals, i també empreses com Abertis, Alstom, Mango i tantes d'altres.

Ferrmed neix a Barcelona perquè és aquí on patim amb més força la incapacitat de les administracions per vertebrar un eix de mercaderies transeu-

LECTURES POLÍTiques

▶ ANTONI VIVES

Ferrmed

— píndoles —

«**EL PROBLEMA** és més greu del que sembla, atès que la **COMISSIÓ** va **DECIDIR CONSIDERAR** l'eix **MEDITERRANI** no prioritari per a **EUROPA** i va deixar Barcelona fora dels **RECORREGUTS** de mercaderies europees»

ropeu, competitiu, que passi per les regions econòmiques més importants del continent i, és clar, que ens hi acabi relligant del tot. El problema és més greu del que sembla, atès que la Comissió fa anys que va decidir considerar l'eix mediterrani no prioritari per Europa i va deixar Barcelona i el seu *hinterland* immediat fora dels grans recorreguts de mercaderies europees. Aquesta és una de les explicacions que fan del port de Barcelona o de l'aeroport del Prat projectes amb un

gran potencial però amb una realitat més que compromesa.

En parlava no fa gaire dies amb Joan Amorós, un dels impulsors de Ferrmed, que em comentava que l'embús logístic del port, per no parlar del drama de l'aeroport, fa que un 80% de les mercaderies que arriben a Barcelona no faci un recorregut superior a 150 quilòmetres. Dit d'una altra manera, l'embús a què tenen condemnat el port ens obliga a convertir-lo en una instal·lació regional. Gràcies a la potència de l'economia catalana, que mai no em cansaré de

«Estaria bé que a **CATALUNYA** i a **BARCELONA** iniciéssim un debat **SERIÓS** sobre la **MATÈRIA** que no fos **ESPECULATIU** sinó deliberatiu. Un **DEBAT** que formés part de la campanya dels **PRÒXIMS DIES**»

— píndoles —

dir que és molt més important del que les xifres oficials demostren, el port de Barcelona continua essent al capdavant dels ports europeus. Però també és cert que el cost de no tenir una xarxa intemodal adequada connectada a la nostra gran instal·lació ens condemna a la segona divisió més aviat que tard.

Com veieu estic parlant d'un problema polític de primeríssima magnitud, detectat per la societat civil i pels polítics del país. Un problema que requeriria portades de diaris, editorials, tertúlies

i taules rodones. Ferrmed ha anat treballant en silenci molts mesos, però ara comença a ser el temps de donar a conèixer amb força el lobby. Els governs de la «Banana Roja», els governs de la «Banana Roja» que engloba Ferrmed i que, com he dit, agafa les bananes bàltiques, la banana blava i l'Euram, s'estan acostant a les posicions de Ferrmed a marxés forçades. És lògic. Ningú no vol quedar fora de la columna vertebral d'Europa des del punt de vista de la competitivitat. Estaria bé que a Catalunya i a Barcelona iniciéssim un debat seriós sobre la matèria, un debat que no fos especulatiu sinó deliberatiu i decisor. Massa cops hem blanquejat en els estudis encarregats a tant la peça la mala consciència de la inacció per la por de les represàlies. Ferrmed ens mostra un camí nou, modern, desacomplexat, amb conseqüències immediates, amb plans d'acció d'implantació rapidíssima.

M'agradaria molt que el debat que suscita Ferrmed formés part dels plantejaments de campanya dels pròxims dies i mesos. Ho he dit més amunt: Catalunya i Barcelona se la juguen a cada pas que fem i a cada pas que deixem de fer. Informeu-vos sobre Ferrmed i ja m'ho sabreu dir. Ah, i no ho dubteu: participeu-hi!